

Vršovice 25.12.2010

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milé děti, vítám vás na bohoslužbě na Boží hod vánoční a zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost našeho pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Píseň: 273 sl.1 Zvedněte, brány, svrchků svých

Introit: Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo. Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: "Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje."
Iz 9,1a.5

Píseň: 276 Zavítej k nám, Stvořiteli

Modlitba: Pane Bože, dnes k sobě voláš všechny lidi, abys je ujistil, že na nikoho z nich nezapomínáš. Přicházíme k Tobě každý se svou radostí i bolestí, přicházíme ze společnosti, která si sama se sebou neví rady a přitom můžeme vyznat, že dnes máme radost. Radost, že smíme vědět o Tvém pozvání, že mu smíme naslouchat a sami o něm vyprávět. Máme radost, že dnes znovu smíme naslouchat příběhu o betlémském dítěti. Příběhu, který přetáčí lidskou logiku, lidský pohled na úspěšný život.

Děkujeme Ti dnes z celého srdce za tuto zvěst. Děkujeme, že je povzbuzením pro nás i pro všechny ty, kteří hledají cestu k životu, který má smysl, který má budoucnost. Děkujeme, že ve vánoční zvěsti o příchodu Spasitele smíme slyšet, že takové hledání není marné, že takový život existuje a Ty jej nabízíš každému člověku.

Prosíme, buď tu dnes s námi, otevírej nám své Slovo, aby promlouvalo do všeho, co prožíváme a vedlo nás po Tvé cestě do Tvé budoucnosti. Amen.

Čtení: Mt 2,1-12

Píseň: S49 Bůh se sklonil k nám

Text: Mt 8,5-13

Haleluja. Hospodin se rozpomenul na své milosrdenství, na svou věrnost domu Izraele. Spatřily všechny dálavy země spásu našeho Boha. Haleluja.

Ž 98,3

»Když se narodil Ježíš v Judském Betlémě za dnů krále Heroda, hle, mudrci od východu se objevili v Jeruzalémě a ptali se: "Kde je ten právě narozený král Židů? Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit."« Známy vánoční text z pera evangelisty Matouše se mi znovu otevřel před očima a já si tak mohl prožít, jak stále nově tento příběh

promlouvá. Že nepřestává klást otázky a ukazovat nečekané odpovědi. V Betlémě, v zemi Judské se narodil Ježíš. Tento prostý fakt narozeného miminka hraje na struny lidského očekávání, kterým byla naplněna zbožnost Božího lidu. I naše zbožnost. Tady, v Betlémě se má naplnit Boží jednání s člověkem, tady má zaznít odpověď na lidské bolesti i touhy, na události zcela osobní i na směřování celé lidské společnosti. Tady má na svět přijít Mesiáš. Tuto událost vykreslují proroci, aby povzbudili svůj lid, o tom mluví prorok Micheáš, kterého evangelista Matouš cituje. O tom víme my, z toho se těšíme jako z něčeho, co před námi otevírá Boží jednání, co otevírá naději v životě osobním i společenském. Pán Bůh přišel za člověkem a nabídl život. „Do lží, béd a zmatků Bůh se sklonil k nám“ zpíváme v krásném vánočním spirituálu. Máme to před očima, máme všechny předpoklady, abychom se vydali do Betléma a těšili se z toho, že Pán Bůh přichází a jedná v tomto světě. A přece evangelista nevypráví o nikom z Božího lidu - ukazuje nám mudrce od východu, kteří přichází a upozorňují, že Pán Bůh je skutečně při díle, že nemlčí, ale vstupuje do lidských dějin. Ptají se, hledají, ale o tom základním faktu nepochybují. Existuje tu možnost daru života. Rozhlížíme se a vidíme kolem sebe mnoho takových svědků, kteří věří, že tato nenápadná událost má určovat a určuje lidský život. Vidíme kolem sebe lidi, kteří se angažují v po lidsku beznadějných projektech. Ale oni vidí naději, betlémská hvězda jim ukazuje cestu k tomu, který potvrzuje budoucnost cesty moci bezmocných.

A staví Boží lid před otázku, jak se s touto netradiční formou zvěstování evangelia, zvěstování, které toho spoustu neví a přece ukazuje k tomu nejpodstatnějšímu, vypořádá. A není to pouze Herodes - světská moc, která má jediné jasné měřítko - jak si tuto moc udržet. Herodes jaksi prvoplánově odmítá a ukazuje jasně na mechanismy moci. Jakoby spolu s jedním naším novinářem označil ty, kteří hledají život, budoucnost člověka, za „pravdoláskysty“, kteří jsou velice nebezpeční a se kterými je třeba se vypořádat. Ale jsou tu také čelní představitelé Božího lidu. Je tu církev. Nedá se říct, že odmítá, ona přehlíží. Se vši svou zkušeností víry odpoví na otázky a stáhne se. Myje si ruce. Je nám to líto, lekáme se - nejsme to i my? Co s tím, jestliže neumíme být tím, čím být máme, co s tím, jestli i my jsme spíš brzdou, než povzbuzení v hledání života, který Pán Bůh nabízí člověku?

„A hle, hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo to dítě.“ Do naší skepse a bolesti příběh odpovídá.

Boží dílo se nedá zastavit lidskou slabostí, lidskými chybami, lidskou lhostejností, lidským hříchem. Pán Bůh si vede své svědky do Betléma. Vede si je ke své naději. Uvědomujeme si to v tomto vánočním čase velice zřetelně, byli jsme svědky křtu a zítra budeme svědky křtu dalšího. Nejsme schopni to jakkoliv hodnotit, pouze tu stojíme před Božím zázrakem, který jsme nezařídili a který nás přivádí v úžas. Přicházejí mudrci od východu, poklekají před Boží nadějí a vyznávají, že ten, ke komu je Pán Bůh dovedl, je skutečně král. Skutečný král, vládce tohoto světa. Vyznávají, že Boží cesta za člověkem a s člověkem se otevírá právě tady. Je pro ně ještě plná otázek, ale jejich svědectví máme jasně před očima. Dávají zlato a kadidlo, naplňují tak proroctví proroka Izajáše. Přinášejí cenné dary, dary pro krále. Ale zároveň s nimi přinášejí i myrhu - vonný olej, kterým se balzamují mrtví. Zvláštní dar a zvláštní svědectví o cestě toho, který přináší život.

Dnes však zaznělo slovo ještě jednoho svědka. Slovo, které dokreslí text evangelisty Matouše o narození Mesiáše. Které velice rázně ukazuje, že naděje, o které svědčili mudrci, proměňuje zcela konkrétní život s jeho bolestmi i starostmi. Že Pán Bůh nevstoupil pouze kdysi dávno do tohoto světa kdesi v Betlémě narozením dítěte, ale oslovuje stále znova a vede nás k životu stejně jako ty tři mudrce. Ukazuje, že vánoční příběh není pouhým krásným snem, iluzí o lepším světě, za kterou mnozí putovali, ale která se nikdy nenaplnila. A tak tu spolu s římským setníkem stojíme každý se svým trápením, každý se svými obavami. V den radosti, svědectví o narození Spasitele. A jako už tolikrát předtím váháme, jak poprosit, jestli zcela obyčejně vložit do rukou toho narozeného Mesiáše svoji starost o blízkého člověka, o sebe, o budoucnost lidí. Stojíme tu a římský setník, člověk mimo Boží lid, prolamuje ticho a jasně, s naprostou důvěrou, oslovuje Ježíše, vyslovuje to, co ho trápí - jeho sluha je nemocen.

»"Pane, můj sluha leží doma ochrnutý a hrozně trpí." Řekl mu: "Já přijdu a uzdravím ho." Setník však odpověděl: "Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven. Vždyť i já podléhám rozkazům a vojákům rozkazují; řeknu-li některému `jdi`, pak jde; jinému `pojď sem`, pak přijde; a svému otroku `udělej to`, pak to udělá."«

Jasně vyznání Ježíše jako toho, kdo má moc v tomto světě. Kdo má moc nad našimi životy. Ani zlato a kadidlo kdysi dávno v Betlémě nemohly toto

svědectví vyjádřit jasněji. V tomto světě je naděje. Je naděje pro naše životy. Má smysl vložit svůj život do jejích služeb, má smysl této naději svěřit své blízké. Má smysl vyznat, že Boží cesta v tom betlémském dítěti má budoucnost. A znovu toto svědectví přichází z venku a nás utvrzuje v pokorné vděčnosti tváří v tvář zvláštnosti Božích cest.

»Když to Ježíš uslyšel, podivil se, a řekl těm, kdo ho následovali: "Amen, amen, pravím vám, tak velikou víru jsem v Izraeli nenalezl u nikoho. Pravím vám, že mnozí od východu i západu přijdou a budou stolovat s Abrahamem, Izákem a Jákobem v království nebeském; ale synové království budou vyvrženi ven do tmy; tam bude pláč a skřípění zubů."«

Slyšeli jsme dnes o naději i o tom, že se s ní můžeme minout. Slyšeli jsme dnes o selhání Božího lidu, o selhání svém, ale zároveň s vděčností právě ve společenství Božího lidu se smíme setkat se svědectvím vánočního příběhu. Podivuhodného příběhu, který nás přivedl do Betléma a otevřel nám oči pro naději pro nás a člověka vedle nás. Pro všechny, které sem přivedla hvězda, které sem přivedl Pán Bůh v jejich hledání života. Takové nás zve společně ke svému stolu.

Amen.

Píseň: 278 Velebme vždy s veselím

Vyznání vin: Slyšeli jsme ujištění, že nejsme sami. Že nás Pán Bůh neopustil. Že není pravda, že by byl mrtev a víra v jeho dobrotu a milost patří minulosti. Smíme svědectví o Jeho přítomnosti přijmout a radostně mu děkovat a odevzdat mu své životy.

Pane Bože, děkujeme, že jsme směli slyšet slovo o naději, svědectví, že o cestě, kterou jsi pro nás otevřel v Ježíši Kristu. Děkujeme, že smíme vědět, že tato cesta je připravená i pro nás. Děkujeme, že jsme o tom ujištění ve svém křtu a že nám dnes nabízíš posilu ve svém hodu lásky. S úžasem a vděčností vyznáváme, jak nezasloužené je Tvé pozvání. Chceme před Tebou nyní vyznat všechno to, co nás tíží a co staví hradbu mezi nás a Tebe a mezi nás navzájem.

Vyznáváme před Tebou svůj hřích. Potvrďme, bratři a sestry, své vyznání hlasitým: Vyznáváme.

A přece před Tebe předstupujeme s nadějí na odpuštění pro milost Tvého Syna Ježíše Krista, který za nás zemřel a pro nás je živ. Věříme v moc jeho smrti a vzkříšení. Potvrďme hlasitě: Věříme.

Pamětlivi toho, že Bůh v Kristu odpustil nám, odkládáme nyní všechen hněv i výčitky a odpouštíme těm, kdo nám ublížili. Vyznejme to hlasitě pro lásku Kristovu: Odpouštíme.

Smíme přijmout jako odpověď svědectví o Boží milosti: Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jan 3:16

Pozdravení pokoje: V radosti z této Boží odpovědi, v radosti, že smíme přijmout Boží milost, kterou nás nyní obdarovává a smíme se i my podarovat a navzájem si podat ruce na znamení odpuštění, bratrství a jednoty Kristova lidu a pozdravit jeden druhého se slovy: Pokoj tobě.

Píseň: 305 Ach, co je krásy

Modlitba: Svatý Pane, všemohoucí Otče, věčný Bože,
 chceme Tě vždycky a všude chválit a děkovat ti,
 skrze Ježíše Krista, našeho Pána.
 Jeho jsi zaslíbil jako Vykupitele
 nám, ztraceným lidem.
 Jeho pravda je světlem hledajících.
 Jeho svatost s tebou smiřuje hříšníky.
 Naplnil se čas,
 poslal jsi toho, který byl zaslíben,
 již nám září den vykoupení.
 Proto se radujeme z tvého zaslíbení a tvé věrnosti.
 Spojení s proroky
 a se všemi,
 kdo očekávají tvé království,
 se připojujeme k chvalozpěvu tvých andělů
 a vyznáváme ke tvé cti:

Svatý, svatý, svatý jsi, Hospodine zástupů, plná jsou nebesa i země Tvé slávy. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosana na výsostech.

Slova ustanovení: Poslyšte slova ustanovení svaté večeře Páně: „Já zajisté přijal jsem ode Pána, což i vydal jsem vám, že Pán Ježíš v tu noc, v kterouž zrazen jest, vzal chléb a díky činiv, lámal a řekl:

Vezměte, jezte, to jest tělo mé, kteréž se za vás láme. To čiňte na mou památku. Takž i kalich, když povečeřel, řka: Tento kalich je ta nová smlouva v mé krvi. To čiňte, kolikrát koli píti budete, na mou památku. Nebo kolikrát byste koli jedli chléb tento a z kalicha toho pili, smrt Páně zvěstujete, dokud nepřijde."

(1K 11,23-26)

Apoštolské vyznání: Chceme se touto svátostí posilnit ve víře. Nejen sami pro sebe, ale v jednotě církve Kristovy, ve společenství s křesťany všech generací a národů. Vyznejme tedy spolu s nimi slovy Apoštolského vyznání víry:

Sbor: Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Píseň: Při vysluhování svaté večeře Páně Budeme společně zpívat píseň

308 Jezu Kriste, štědrý kněže

462 Ej nuž lační, žízniví_

Pozvání: Radujme se a jásejme a vzdejme mu chválu; přišel den svatby Beránkovy, jeho choť se připravila a byl jí dán zářivě čistý kment, aby se jím oděla." Zjevení Janovo 19:7.8a

Přijímání: Společenství těla Kristova.

Společenství krve Kristovy.

Slovo při propouštění:

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan 1:14

Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.

Lukáš 2:11

Vpravdě veliké je tajemství zbožnosti: Byl zjeven v těle, ospravedlněn Duchem, viděn od andělů, hlásán národům, došel víry ve světě, byl přijat do slávy.

1 Timoteovi 3:16

Ale ukázala se dobrota a láska našeho Spasitele Boha: On nás zachránil ne pro spravedlivé skutky, které my jsme konali, nýbrž ze svého slitování; zachránil nás obmytím, jímž jsme se znovu zrodili k novému životu skrze Ducha svatého. Bohatě na nás vylil svého Ducha skrze Ježíše Krista, našeho Spasitele, abychom ospravedlnění jeho milostí měli podíl na věčném životě, k němuž se upíná naše naděje.

Tt 3:4-7

Píseň: 283 Slunce z hvězdy již vyšlo

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Ať jsou veselí a radují se z tebe všichni, kteří tě hledají; ať říkají stále: "Hospodin je velký" ti, kdo milují tvou spásu.

Ž 40,17

Požehnání: Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu. Amen.
2Te 2,16n

Píseň: 281 Narodil se Kristus Pán